

SREČANJE

Pavle Zidar

O saj ti si dež,
dež,
in jaz neznana tla,
ki jih je požgalo.

Le še toliko me je,
da te slišim,
tako se je čezme
gorjé izkričalo.

Zdaj se odpiram
navzdol
kakor mrak,
žalosti ogledalo.

O saj ti si dež,
dež,
in jaz neznana tla.
ki jih je požgalo.

ELEGIJA ZA TOVARIŠI

Pavle Zidar

Ničesar nimam, tovariši,
kar bdelo bi nad vami,
tudi s solzo ne morem do vas,
sam sem
kot glas vaš poslednji
in živim
le še kakor poraz.
V očeh
mi strah prasketa,
za mano igra se kalen
posmeh